

DEBRECZEN

A DEBRECZENI ÉS VIDEKI FÜGGETLENSÉGI PÁRT KOZLÖNYE.

Előfizetési árak:		Videkre külső:	
Helyben:			
Egy évre . . . 10 kor.	— fill.	Egy évre . . . 16 kor.	— fill.
Fél évre . . . 5	—	Fél évre . . . 8	—
Negyed évre . . . 2	—	Negyed évre . . . 4	—
Egy hónap . . . 1	—	Egy hónap . . . 1	—
Egyes szám ára 4 fillér.			

Főszerkesztő: **BENEDEK JÁNOS.**
 Felelős szerkesztő: **IFJ. MÓRICZ PÁL.**
 Kiadók: **HOFFMANN és KRONOVITZ.**

Hirdetési díjak:

Hat hasábos petit sor 10 fillér. Nagyobb terjedelmű és többször megjelent hirdetések jutányosan. — Apró hirdetés minden szó 4 fillér.

Apostol járás.

(Kossuthék Debreczenben.)

Apostolok jártak Debreczenben. A népszabadság apostolai. Jövének hirdetni a nemzeti függetlenség legragyogóbb, örök igaz és szent elveit.

Kossuth Ferencz, Barabás Béla, Endrey Gyula, Papp Elek országos képviselők voltak azok az apostolok, a kik tegnap délután a városháza udvarán népek ezrei előtt magyarázták a honszeretet, a népszabadság legszebb igéit, melyek lángoló arany módjára gyújtották, melegítették fel a szíveket.

Zsufolásig megtelt a városháza udvara az emeleti ablakok és ez a felséges tömeg dörgő éljeneivel, szakadatlan belyesléseivel bizonyította és tett szent fogadalmat arról, hogy apostolaink nem hiába fáradtak Debreczenbe, igéiket nem hiába terjesztették elő, azok a lelkekhez férköztek, azok felgyújtották még a közönyösök lelkét, szívét is, ugyanarra hogy a debreczeni 3-ik választókerületben a függ. és 48-as Kossuth párt diadala megvan pecsételve és a csütörtöki pótválasztáson bizonyos sikerrel zárjuk le a küzdelmes napot.

Apostolok jártak Debreczenben, a népszabadság, a nemzeti függetlenség apostolai. Ti választók nemzetünk ellen vétkeztek megbocsáthatatlanul, ha feledtek az apostolok szavát. Választók, szavazatok tehát a nemzeti függetlenség dicső zászlójára, a Kossuth pártnak III-ik kerületbeli jelöltjére, dr. Varga Lajosra, akit a nép oly barátjai ajánlottak, mint Kossuth, mint Barabás és apostol társaik.

Pártunk ünnepnapja.

Debreczen városa a tegnapi napon ünnepelte feltámadási ünnepét 52 év óta, mikor az ország függetlenségi nyilatkozata a kálmánistáság és falai között tápot adott a nemzet szabadságra törekvő vágyainak.

Azóta hosszú idő telt el, csaknem egy egész emberöltő. Debreczen III-ik kerületének választópolgársága a legutóbbi napokban igaz gyöngyre tett szert, amidőn zászlaját a Dr. Varga Lajos kezébe tette le.

Az a nemes küzdelem, melyet az október 2-diki választás alkalmával pártunk a kerületben vívott, egyuttal hívó szózat lett pártunknak országos vezetősége részére s a

nemzet édesapja fiának vezetése mellett megjelentek a párt oszlopos emberei, hogy diadalra segítsék az ifju zászlótartót.

Méreteiben nagy szabásu, lefolyásában örökre emlékezetes marad városunk történetében e nap, melyhez hasonló felszárad óta nem volt, talán nem is lehetett volna ez ősz czívisvárosban.

Három mozzanatot kell különösen kiemelnünk ez elragadtató ünnep történetéből, nem azért, mintha talán a többi nem érdemelné meg a külön kiemelés, hanem mert ezek adják meg az országra szóló jelentőségét a függetlenségi eszmék bekövetkezendő teljes diadalának.

Első a főiskolai ifjuság, a jövődők oszlopainak odaadó, szinte mondatnok tüneményszerű állásfoglalása a szabadságra törekvés, az önállóság utáni törekvés eszméi mellett. Már a gyűlés előtt félórával megindult a hatalmas menet zászlók alatt a főiskolából. Az „Angol kiralyó” szállódától visszafordult a menet s a főtérre és a Baththyányi utcán keresztül körutat tett az ifjuság, hazafias dalok éneklése mellett vonult a nagy Kossuth méltó fiának lakásához, onnan a városháza udvarára, melyet már akkor csaknem zugában teljesen megtöltött az érdeklődők ezrekre menő tömege.

Nemesak mi mondhatjuk, az ellenpárt vezető férfiai is kénytelenek voltak elismerőleg bevallani, hogy az ifjuság magatartása méltó volt magához az ifjusághoz. Egyes mozzanataiban lélokelemelő, egészében pedig teljesen férfias impozáns.

A másik, hatásában a könnyezésig megindító Varga Lajos fölvatása volt. Ha a középkorban a legapróbb részletekig megállapított a „lovagi” fölvatás ceremóniája, a tegnapi fölvatás keresetlen egyszerűségével szívhez szóló ünnepélyességgel külön lapot kér és követelhet magának az efféle szertartások történetében Kossuth Ferencz a néphez intézett s minden mondatában az igazság meggyőző erejével ható beszéde közepette maga elé szólította az ifju, de meggyőződésében eszméletlenül fogva vele egyesült bajtársát Dr. Varga Lajost s a nép ezreinek ujjongó lelkesedése mellett kérte s avatta föl a szabadság bajnokai közé zászlótartóvá.

Szem nem maradhatott szárazon, szív a legtöbbször megindulás nélkül, midőn szeretett vezérünk rámutatva az előtte álló jelöltre, lelke benső érzetéből, szíve dobbanásának teljes melegéből ajánlotta a szabadság bajnokainak igaz szeretetébe, minden igaz magyar teljes pártfogásába V a r g a Lajost, mint a ki a kezébe adott zászlót oly magasan fogja halála napjáig lobogtatni, hogy ahhoz sem önérdék, sem más semmiféle másfajta érdekek szennyne soha föl nem hatolhat.

Riadó éljenzés, viharos taps, a sirásig megindított lelkeknek önkéntelenül is kitörő lelkesedése volt a visszhang a fölvatási aktusra s az udvart, emeleti ajtókat, ablakokat teljesen betöltő közönség egyhangulag

ez elragadtató fölkialtásban adott érzelmek nyilvánulását: „Éljen Varga Lajos!”

Tekintsünk el most e képtől, melynek megragadó volta örök dicsőségére szolgál az ősz czívis városnak. Tekintsünk el tőle, menjünk tovább a krónika fonalán. Vérzik a szívünk, fáj a lelkünk minden érző ideg szála, mert nem vagyunk képesek tollal visszaadni, beszéddel le'esteni a fásult közöny miatt távolmaradottaknak azt a ritka képet, azt a fonséges jelenetet, mikor Kossuth édesapánk fia keblére ölelte az egyszerű néptanító fiát, ki segédjegyzősködéssel és irnokoskodással kereste meg azt az összeget, melyvel tanulmányait befejezhette s magát e haza legkiválóbb fiai sorába küzdhetette föl.

Sivár jelen korcs fiainak nem való e kép, ideális lelkek mesebeli álma valósult e napon . . .

Harmadik és Debreczen lakosai előtt epedve várt esemény volt a Barabás Béla beszéde, kit a nép találóan „bálványdöntő”-nek nevezett el. A ki közénk már testileg, lelkileg teljesen kifáradva jött, nem is a rendes időben: találó hasonlataival, tüneményes zengésű hangjának elbűvölő varázsával csaknem lázas izgatottságba hozta a tömeget. Mint ő maga mondá: Erőt adott tagjaiba, szívét lelkét megacélozta a szabadság iránti vágy, az ország jogos érdekeiért folytatott és jövőben megharcolandó küzdelemhez.

Régi idők láthattak olyan emberáradatot, talán sohasem is hallott a vén városháza akkora éljenriadalt, tapsot és tetszészajt mint tegnap Barabás beszéde alatt, melynek minden mondata után megdobbant a sokaság szíve, mintha egy ember lett volna s a lelkeket magával ragadó szónoklat hatása alatt könnyező szemekkel vagy örvendező szívvel harsant föl a tomboló éljenzés vihara. Sokat irhatnánk e remek szónoklatról, érveinek meggyőző igazságairól, nyelvének fenszárnyaló, törülmetszett magyarságáról, lebilincselő varázsáról, de minek? A ki végighallgatta, az nem feledheti el soha, a ki távol maradt ez ünnepélyről, annak mások elbeszélése után halvány fogalma ha lehet róla.

A Barabás beszédével csaknem egyenlő hatást ért el Endrey Gyula Hódmezővásárhely lángszavu képviselője, ki elhozta a nagy testvér-város üdvözlét hozzánk. Nemes szónoki hévvei, messze csengő hangon, számadatokkal is megczáfolhatatlan érvelésével bizonyította be s erősítette meg annak hitét szívünkben, hogy pártunk minden kívánsága jogos, méltányos és keresztülvihető.

A pártgyűlés alatt érkezett meg a mi kedves P a p p E l e k bátyánk, ki errefelé utaztában benézett hozzánk, hogy tanuja legyen diadalünnepeinknek. Általános óhajlásra aztán ő is mondott rövid ugyan, de magvas és lelkesítő, buzditó beszédet. A debreczeni nép által is szeretett Elek bátyánk az esteli vonattal tovább utazott Szatmármegyébe, mint mondá: „verbuválni”.

A szónoklatok alatt dr. B e n e d e k J á n o s, lapunk főszerkesztője a szerep-

lőkről talpraesett költeményt szerkesztett, melynek elszavalása által zajos hatást ért el.

Egyszerű tudósításunkban utolsónak hagytuk a jelöltet, Dr. V a r g a L a j o s t, ki ma megmutatta, hogy jogosult volt a bizalom, mely kezébe tette le pártunk zászlaját, reménykeltő s reménységgel teljes a jövőre, mely reá vár. Felfedezett kincsnek tartjuk melyről közlünk csak kevesen tudtak s e keveseké a felfedezés érdeme. „Három a magyar igazság!” mondja a közmondás. Dr. Varga Lajos tegnap harmadszor szólott a néphez és ma már teljesen övé a nép szeretete.

A pártgyűlést a kerület függetlenségi pártjának elnöke, pártunk veterán harcosa, dr. Kocsár Gábor nyitotta meg és zárta be lendületes beszéddel, köszönetet mondva a szeretett vendégeknek, kik örökké emlékeztetessé tették reánk nézve október 15-dikét.

Kossuth Ferenc beszéde.

T. polgártársak!

Azt kérdelem magamtól, hogy mihez szóljuk, az önök szívéhez-e, vagy az önök eszéhez? vagy mind a kettőhöz, midőn ariá hívom fel önöket hogy a 3-ik kerület választói szavazzanak a függetlenségi elvek mellett Varga Lajosra (Élénk éljenzés.) Első sorban az önök szívéhez szölok, mert úgy hiszem, hogy önök is érzik azt a honszerelmet, amely a magyar embernek büszkesége és a melyről a magyar ember világ-szerterre híres és a melyért mindenkör tisztelték. (Ugy van! Ugy van!) Önök is érzik ezt a honszerelmet, a mely önöknek nem sugalmaz mást, mint azt, hogy adják le szavazatukat azon elvek mellett, a melyeknek megvalósításától függ édes hazánk jövője és a magyar nemzetnek boldogsága, a magyar népek jóléte. (Ugy van! Ugy van!)

T. választó polgárok! (Mert hiszen ezekhez intézem első sorban szózatomat.) Lehetetlen, hogy az önök szíve ne vonzódjék ahoz a hazához, amely hazát őseink eleltük kezébe tartották meg száununkra; lehetetlen, hogy az önök szíve ne vonzódjék ahoz a földhöz, melynek csaknem minden talpalatnyi részét magyar honfíver öntözte, lehetetlen, hogy az önök szíve ne vonzódjék ahoz a földhöz, melyben megtermett az a fa, amelyből a mi bölcsönket faragták és amelyből majdan a mi koporsónkat fogják ácsolni; lehetetlen, hogy az önök szíve ne vonzódjék ahoz a zászlóhoz, a mely zászlót évszázadokig lobogtatták őseink, lobogtatták Boesky hajdúi, lobogtatták Kossuth Lajosnak hővédei (Hosszas tartó lelkes éljenzés), meg pedig olyan magasan lobogtatták, hogy magyar hazánk nagyobb és tiszteltebb volt akkor, midőn itthon mindenütt siri esend volt és csak a temetők és börtönök álltak nyitva, mondom, hogy akkor ezek a hővédek oly magasan hordták ezt a zászlót, hogy édes hazánk tiszteltebb volt, mint Mátyás és N. Lajos diós korában; lehetetlen, hogy az önök szíve ne vonzódjék ehez a zászlóhoz, hogy ne iparkodjanak azon zászló alá gyülekezni, a mely zászlót a magyar nép, mint szemfőlelet borította édes atyám hült tetemére, de ahonnan én felemeltem Isten segítségével (Lelkes éljenzés) és azóta becsületesen, erős elhatározással, végtelen hazaszeretettel lobogtatom a magyar szabadság, a magyar függetlenség egyenes, becsületos útján. (Lelkes éljenzés.)

Az önök szívéhez azt hiszem, eleget szólottam, meg csak azt mondom önöknek, hogy teljes lehetetlenség az, hogy legyen olyan magyar ember, aki szíve mélyéből ne vágyódnék azért, hogy az édes haza függet-

len és szabad legyen. (Igaz, ugy van!) Meglehet, hogy vannak olyanok, a kiknek szíve vágyódását elnyomja a mindennapi megélhetésnek nehézsége, de ezek t. polgártársaim, némuljanak el a választások napján, hagyják és engedjék, hogy a lelke sebb és önzetlenebb honfiak teljesítsék kötelességüket és sorakozzanak Varga Lajos zászlójához. (Hosszas éljenzés)

És most az észhez akarok egy pár szót intézni. Magyarországon T. polgártársaim teljes lehetetlenség valakinek jó családapának lenni, ha nem jó hazafi, mert Magyarországon a családapaság összefügg a hazafisággal annyiból, hogy a magyar nemzet, ha a függetlenségi elvek meg nem valósulnak, boldogulhasson. (Ugy van.) Hiszen T. polgártársaim, a magy. függetlenségi párt azt kívánja, hogy Magyarországnak teljes jogai az ország birtokán helyeztessenek vissza. Olyan ember pedig nem lehet ebben az országban, aki jobban szeretné, hogy hazája függő legyen mint független. — Igen, azt kívánjuk, hogy az anyaország fiait ne lehessen kihurcolni idegen földre, mi azt kívánjuk, hogy azok a fegyveres emberek, kik kötelességüket teljesítik, véraldozatukat lerójják hű védői lehessenek a magyar zászló alatt és azt kívánjuk, hogy a külföldön a külképviselet legyen magyar, azért, hogy helyet foglalhasson a mi édes hazánk a világ állami társadalmában hogy elfoglalhassa azt a helyet, a mely méltán megilleti őt az ő társadalmi múltja és műveltségének előhaladása folytán és azt kívánjuk, hogy nekünk is lehessen hozzászólni azon kérdésekhez, amely helyes vezetésétől függ a megoldása igen sokszor a haboru és béke érdekeinek és követeljeit; azt, hogy legyen meg az a jogunk, hogy bácsizólhassunk és megítélhessük a külügyeket is. (Ugy van! ugy van!)

Továbbá T. polgártársaim, mi azt követeljük, hogy édes hazánkban a közgazdasági érdekek úgy legyenek intézhetők, mint ahogy azt a nemzetnek érdeke megkívánja, megköveteli, azt is kívánjuk, hogy ne áldozzon a nemzet továbbra is oly óriási összegeket az osztrák érdekeknek, mint ahogy ezt eddig tette. Pl. mi azt kívánjuk, hogy felalittassék az önálló vámterület és ne ajándékozzuk többé az osztrákoknak azt a nagy összeget, azt a 120 milliót évenként a mit beszednek az osztr. vámokon, mert jobban szeretnénk, ha azt az összeget részben legalább az adó leszállítására lehetne fordítani.

Mi azt kívánjuk, hogy Magyarország teljes birtokába jusson azoknak a fegyvereknek, a melyekkel minden idegen állam megszerelte anyagi jólétét, illetőleg a vámok kezeléséhez jusson és a kereskedelmi szerződéseket külállamokkal megalkothassa, úgy hogy azt érdekeink megkívánják, azért, hogy a mi cikkekünknek és terményeinknek piacot szerezhessünk az egész világon és ne legyünk rászorulva az osztrák piacokra, a mely igen természetesen az az érdek, hogy mennél olcsóbban vásárolhassák a mi terményeinket és igen természetes, hogy ha neki adjuk át azt az erőt és hatalmat, hogy a mi kereskedelmi viszonyainkat ők intézzék el és azt úgy intézzék el, hogy mennél olcsóbban juthassanak a mi terményeink Ausztriába.

A magyar ember pedig úgy a gazda, mint az iparos, kereskedő nagyon megsínylik ezt a tény. (Ugy van!) Az az ország, mellyel szoros szövetségben állunk, összevagyunk házasodva, az az ország velünk szemben ellenséges indulatot táplál és kiaknázza, kiszípolozza iparunkat 34 esztendő óta.

Mi azt akarjuk t. polgártársaim legyen az országnak önálló bankja, azért, hogy egy magyar intézetbe foljon össze minden szála

a hitelügynek, a mely annál fontosabb, mert minden ember mélyen érzi annak a szükségét, hogy legyen olcsó hitel ebben az országban, mert minden ember kívánja, különösen a kisgazda és a kisiparos. Mindenki tudja, hogy ha valakinek hitelre van szüksége, mily óriási kamatot kell fizetni. (Élénk éljenzés.)

T. polgártársaim! ezek azok a főelvek, melyekre kiterjeszkedni akartam, most még azt teszem hozzá, — mindig az észhez szólva — hogy azok, a kik helyeslik mindazt, a mi 34 év óta történt, azok kik helyeslik azt, hogy 34 évvel ezelőtt nem volt egy krajczár adósság sem azoknak, kiknek most 4500 millió adósságuk van, szavazzanak a kormánypárti jelöltre. Azok, kik helyeslik azt, hogy az állam háztartási költsége minden évben erősen növekedik, anélkül, hogy arra gondolnának, hogy az adózó polgárokat is egyformán növelni kell, azok, kik megelégesznek azzal, hogy a pénzügyminiszter minden évben előáll és megelégedéssel jelenti be az országgyűlésnek, hogy az adó per 30, 40, 50 millió koronával többet adott, mint előre látható volt, azok szavazzanak a kormánypárti jelöltre. Azok, kik nem érzik az adónak a súlyát és terhet, kik nem látják be azt, hogy az országnak az adósság és a magán adósságok összege akkora összegre rug, — 5000 millió forintra — hogy felemésztí az összes magyar föld értékének tőkéértékét, azok szavazzanak a kormánypárti jelöltre, (Nem szavazunk.) Kik nem látják be azt, hogy az ország anyagiilag a tönk széléhez közeledik, nem látják be, hogy a 20 ik században Európa közepén nem létezhetik ország, mely a természetben oly egyoldalú, mint a magyar. Manthogy Magyarországon a termelés mezőgazdasági irányt vett kényszerűleg, mintegy összevagyunk kapcsolva egy iparos állammal és a mezőgazdasági téren is annyira egyoldaluan termelünk, hogy a learatott gabona árát is lenyomja Magyarországon, a kik be nem látják, hogy a világverseny épen a gabonának az arát nyomja le, úgy, hogy bekövetkezhetik nemsokára az az állapot, hogy Magyarországon gabonát termelni egyáltalán nem lesz lehetséges, és, kik be nem látják ezt, azok szavazzanak a kormánypárt jelöltjére. Kik be nem látják t. polgártársaim, hogy teljes lehetetlen egy országnak megélni, melynek kereskedelme soha sincs közvetlen viszonyban az egész világgal, hanem mindig az osztrák közvetítésen át jut a világ piacra, úgy, hogy ki lehet számítani, hogy egy magyar terményezikken, a gabonán mennyivel karosították meg a közvetítők a magyar kereskedőket és, hogy ez a karosítás több száz milliót tesz ki 30 éven át, kik be nem látják, hogy az osztrákok szedik le a magyar kereskedőlem minden tejfelét, azok, kik mind ezt be nem látják, szavazzanak a kormánypárti jelöltre. (Lelkes és viharos éljenzés, eljen a magyar függetlenség, eljen Kossuth Ferencz.)

De végre pedig, a kik belátják azt, hogy az állam és nemzetek életében ugyanazok az igazságok mérvadók, mint a magán emberek érdekében, hogy t. i. egy magán emacr családja nem lehet boldog, hogy ha saját házi ügyeit nem intézheti saját bölcs belátása szerint, egy család, egy mag n ember nem lehet boldog, ha gyámság alatt van. Azok, kik ezt belátják, szavazzanak Varga Lajos zászlójára. Lelkes éljenzés, eljen Varga L.!

Azok, kik azt belátják, hogy Magyarországnak van annyi legalább is, mint azon kis államoknak a melyek Magyarország körül csoportosulnak, van annyi joga a függetlenségre, azok szavazzanak Varga Lajosra, (Éljenzés.)

Azok, kik azt belátják, hogy milyen

örösi, — ki kell mondanom a szót, bár erős — butaság rejlik abban, hogy Magyarország nem tudna megállani saját lábán, akkor, midőn nemcsak, hogy megáll a saját lábán, de hátán az osztrákot viszi, azok szavazzanak Varga Lajosra. (Élénk éljen zés.)

A kik belátják, hogy az életnek már minden egyes megnyilvánulásában, az érdeknek terhe és a kormány beavatkozásának terhe olyan nagygya nőtt, oly elviselhetetlen, azok, kik ezt belátják, azok szavazzanak Varga Lajosra, (Meg, meg ujló lelkes éljen zés)

Hiszzen már alig van az egész országban t. polgártársak! olyan magyar, ki súlyosan meg ne lenne adoztatva (ugy van, ugy van) önök jól tudják, hogy még a kutya is meg van adoztatva. (Közbeszólás: „még az ablak is.”) Ki merítette a kormány minden eszközét arra, hogy kipréselje az ország népességétől mindent, amit véres verejtékével összegyűjtött, sőt oda jutottunk, — és ezt nem én mondom, hanem az országos statisztika, — hogy az ország többé nem jövedelméből adózik, hanem tőkét emészti. (Közbeszólás: „ugy van, ugy van, sajnos.”)

A kik ezt belátják, és ezen segíteni akarnak, azok szavazzanak Varga Lajosra. (Éljen Varga Lajos, ugy lesz.)

Mert t. polgártársaim! okos emberek az olyan emberek, kik megérték a polgári jogok gyakorlására és kell, hogy — körültekintsenek az országban, kell, hogy megkérdezzék önmaguktól, családjuktól, szomszédjuktól, hogy hol van az a jólét, mely feljogosítja a kormányt arra, hogy minden évben 10, 15 millió koronával növeli a költségvetést. Talán, Magyarország minden évben ennyivel gazdagodik? Ellenkezőleg. Magyarország minden évben szegényedik, és ha tovább folytatjuk azt, hogy költsünk a nélkül, hogy tudnánk, miből fogunk fizetni, akkor a két dolog közül az egyik fog velünk történni: vagy teljesen megbukunk, vagy akad valaki, ki gyámság alá helyez minket. (Ugy van, ugy van.)

T. polgártársak, én azt hiszem, hogy megfontolt gondolkozással lehetetlen be nem látni azt, hogy a függetlenségi pártnak igazsága oly rendkívül átlátszó, hogy ezt kétségteljesen nem lehet, Ellenfeleink azt szokták mondani, hogy magasabb politikai érdekek követelik, hogy ideig-óráig a kormánypárt legyen többségben. T. polgártársaim, nincs oly magas politikai érdek, mely azt követhetné, hogy a magyar ember saját hazája iránt ne teljesítse kötelességét. (Ugy van! Éljen zés.) A legmagasabb politikai érdek és a legmagasabb anyagi érdek az, hogy végre valahára az önrendelkezési joga ne csak papíron, de ténylegesen is a kezünkbe jusson.

Ezért küzdünk mi, küzdünk a képviselőházban fáradhatatlanul, önzetlenül, s a legnagyobb elhatározottsággal és én, kit a köz bizalom ez időszert a függetlenségi párt élére helyezett (Szünni nem akaró lelkes éljen zés) Én nekem szükségem van olyan fiatal erőkre, mint Varga Lajos; szükségem van rá, hogy ő is oda jöhessen a képviselőházba, mert t. polgártársaim, mi öregek ki fogunk dőlni egykor, s szükség van arra, hogy az a zászló, amelyet mi, becsülettel lobogtattunk, fiatal kezekbe jusson (Lelkes éljen zés! Éljen Varga!) Szükség van arra, hogy tehetséges, nagyreményű, elvhű szilárd és képzett fiatal emberek tanulják meg tőlünk, hogy miképpen kell a hazáért dolgozni és a hazát szeretni. (Éljen zés.) Ezt tanultam én meg, t. polgártársaim, hosszú bontalanságomban a külföldön, akkor midőn édesatyám oldala mellett a természet által

rám szabott kötelességeket hiven teljesítettem. (Éljen zés. Az én nagy mestereim tanított meg engem arra, hogy ha megnyílik az alkalom dolgozni a haza javáért, akkor dolgozzam teljes önfeladással, teljes önzetlenséggel, lankadatlanul, az éjjelekből nappal csinálva, dolgozzam azért, hogy édes hazámnak jövőjét biztosítsam és ügyeit előbbre vihessem. (szünni nem akaró lelkes éljen zés.) Ezt meg is teszem, de t. polgártársaim, egy ember munkájának határa természetesen hamar elérhető; nekem szükségem van olyanokra, mint amilyen képviselők ide elkísérték (Éljen Barabás, Éljen Endrey, Éljen Benedek) és szükségem van olyan erőkre is, mint Varga Lajos barátom.

És most kérem t. Varga Lajos barátomat, álljon ide közel hozzám, álljon ide mellém, (Dr. Varga Lajos fellép az emelvényre.), hadd mondjam meg neki, hogy majd ha ő, amint remélem, be fog lépni az országgyűlésbe (Lelkes éljen zés) és a mi oldalunk mellett fog küzdeni, hadd mondjam én neked, Varga Lajos, ami oldalunk mellett meg fogod tanulni, miképpen kell szenvedni a hazáért, semmi más jutalom nélkül, csupán a te lelkiismeretednek nyugodtsága és a nép szeretetének jutalma.

Meg fogod tanulni, hogy miképpen kell haladni a göröngyös uton felfelé, sok tövisen, sok fáradságon, sok szenvedésen át, a megpróbáltatásokon keresztül. Meg fogod tanulni, hogy kell kitartó munkával törekedni affelé a bástya felé, amelyet be fogunk venni, és a mely bástyára ki fogjuk tüzni a magyar függetlenség fennkölt lobogóját. (Lelkes éljen zés. Taps.)

Azért mondtam én ezt az én Varga Lajos barátomnak itt önök előtt, hogy tanúságot tegyek arról, hogy ő midőn képviselőjük lesz, ő egy nagyon terhes és felelősségteljes állást fog elfoglalni, hogy nem lesz nyeresége kelője, de sőt neki kell érte áldozatot hozni, hanem ismerem az ő hon szeretetét és tudom, hogy ezt az áldozatot teljes szívvvel meg fogja hozni. (Ugy van. Élénk éljen zés.) (Segitse az Isten.)

És azt hiszem, hogy a midőn Varga Lajos a haza szolgálatában el fog jutni ahoz a korhoz, a melyhez én eljutottam, akkor ő is ugy fog érezni, ahogy én érzek, ki magamért semmitsem tettem, mindent tettem e hazáért. (Hosszantartó viharos éljen zés)

És azt hiszem ő benne is élni fog az az elhatározás, hogy addig ő sem fog nyugodni, mint a hogy én nem nyugszom meg, míg a hazát függetlenné és szabaddá nem tehetem! (Lelkes éljen zés.)

Varga Lajos t. barátom! Én itt a függetlenségi párt éléről a függetlenség dicső és szép lobogóját a te kezébe adom! Emeld ezt a zászlót oly magasra, hogy fel ne érhesen hozzá semmi szenny! (Éljen zés.) S meg vagyok arról győződve, hogy ha ez a III-ik kerület az ő fiatal kezére bizza ezt a lobogót, önök örömmel fognak vissza gondolni arra a perczre, midőn az az ember, a ki — önökkel ugy beszéltek, mintha édes testvéreim volnának, mert hiszen az én édes atyám az önök édes atyja is (Ugy van! Ugy van!) mondom, meg fognak emlékezni ennek az embernek, az önök édes testvéreinek a szaváról, és áldani fogják azt a perczet, midőn ilyen derék fiatal embert küldenek oda az országgyűlésre, a hol mi, a függetlenségi párt csakis a haza érdekeit szolgáljuk. (Lelkes éljen zés.)

Isten éltesse Varga Lajos barátomat! (Perczekig tartó viharos éljen zés és tapsvihar. Éljen Kossuth Ferencz! Éljen Varga Lajos!)

Varga Lajos.

T. polgártársak! (Halljuk! Halljuk!) Már két ízben volt én nekem alkalmam és szerencsém arra, hogy kifejtsem önök előtt azokat az eszméket, azokat az irányelveket, melyeket én politikai működésemben folytatni kívánok; két ízben jelenttem ki Önök előtt, hogy egyetlen eszmém, egyetlen vezérelvem van. Magyarország jóléte. (Lelkes éljen zés.) Magyarország jóléte csak Magyarország függetlenségével, Magyarorszgg szabadságának kivívásával következhetik be. (Éljen zés. Ugy van! Magyarország jólétének kivívása az én politikai működésemmek vezéresillaga.

T. polgártársak! Faradhatatlan küzdelem tántoríthatatlan munkásság közepette érkezett hozzánk országos pártunk dicső vezére Kossuth Ferencz (Viharos éljen.) Eljött hozzánk azért, hogy az ő lángszavával, az ő lelkének lángoló buzgalomával lelkesítse önöket ennek a magasztos eszmének kivívására, eljött hozzánk azért, hogy sorompóba lépjen Magyarország szent eszméért, érdekeiért, jóléteért, szabadságaért és függetlenségeért (Ugy van! Ugy van, lelkes éljen zés.)

Hallották önök t. polgártársak, azokat a profétai szavakat, hallották önök azokat a költői szárnyalású kijelentéseket (Hallottuk) melyek csak egy profétának ajkáról származhattak. Vessék be szívökbe ezeket az eszméket, szavakat t. polgártársaim és midőn kikelnek azok az önök szívéből, egyuttal ki fog kelni, fel fog virágozni Magyarország jóléte és dicsősége. (Éljen zés.)

Engedjék meg t. polgártársaim, hogy az önök nevében a magam részéről is forró köszönetemet fejezzem ki pártunk dicső vezérének Kossuth Ferencznek. (Viharos éljen zés.) Köszönetet azért a fáradhatatlan munkásságért, azért a lankadást nem ismerő buzgalomért, melylyel a függetlenségi zászlót Debreczn város III. kerületében is lobogtatja.

T. polgártársaim! De más eszme is fűződik az ő becses megjelenéséhez, az t. i., hogy ő megjelenése által annak akar kifejezést adni, hogy Magyarország népe és lakossága nagy súlyt fektet arra, hogy Debreczen város falai közül a III-ik választókerületben oly képviselőt küldessék fel a parlamentbe, ki a függetlenségnek és szabadságnak bajnoka volt. (Lelkes éljen zés.)

Az ő kíséretében megjelent oszlopos férfiai a függetlenségi pártnak megjelenésükkel szintén ezt bizonyítják. Magyarországnak szeme függ Debreczenen, ezen régi dicsőségű, a művelődésnek, a tudománynak, a haladásnak, az emberi szellem vívmányai iránt mindig élénk fogékonysággal bíró városon, küzdelmei iránt a legélelkebb rokonszenyvel viseltetnek, lelkesedést és példát merítenek ennek munkásságából. (Sokáig tartó éljen zés.)

Nagy hordereje lesz annak, ha a 3-ik választókerületben is sikerül az Önök lelkesedésének, az önök kitartásának, egyetértésének kivívni azt, hogy a függetlenségi lobogót tüzzük ki ennek a bevezetetlennek hitt várnak ormaira. (Éljen zés.)

T. polgártársak! ezuttal nem kívánok Önök előtt programbeszédet mondani, nem csak azért, mert szinte félek attól, hogy ismételtlen azoknak az eszméknek elsorolása által Önök előtt unalmossá ie leszek: de az Önök figyelmét és türelmét ugyanazoknak az eszméknek hangoztatása által ki is farsztanám (Halljuk! Halljuk!)

T. polgártársaim! de nem térhetek ki egy kötelességszerű kijelentés elől. (Halljuk, halljuk!) Nem térhetek ki az elől, hogy ne szóljak néhány szót annak a függetlenségi pártunk küzdelmeiről, a mely függetlenségi

párt jelleméről, aminek szerény, de épen olyan buzgó, lelkes tagja kívánok lenni, mint körünkben megjelent vezérférfia. (Éljen Kossuth Ferencz!)

Min en harc, vivjuk azt akár a csatamezőn, akár a tanácskozó teremben, akár a költészet, munkásságok terén, az emberi szellem megnyilvánulásának bármely mezőjén, csak akkor szép, csak akkor felemelő, ha abban a harcban az eszményiség és az elvek tisztasága van benne. (Ugy van! Ugy van! Leikes éljenzés.)

T. polgártársaim! Az a függetlenségi politikai harc, a melyet 1867 óta viv a függetlenségi párt, az a függetlenségi politikai harc folytatása azoknak az eddigi küzdelmeknek, a melyeket vérrel és vassal vívott Magyarország. Folytatása azok a küzdelmek, a melyek Magyarország szabadságáért, a lelkiismereti szabadságért vívatott, Magyarország politikai önállóságáért folyt. A nép verét, vagyonát áldozta fel és ez a küzdelem annak csak következménye. Ez a mai küzdelem csak folytatása annak a verrel és vassal vívott harcnak. Ez a harc jele annak, hogy az ellenség, mely harcolni kész velünk, nem fáradt ki, sőt talán még meg erősödött.

T. polgártársak! Ez az ellenség, ez a leküzdhetetlennek látszó, ez a megdönthetetlennek látszó ellenség Ausztria. (Abezug Ausztria.)

Ránk nehéz lelkiismereti meggyőződései, szolas szabadsági és gondolat szabadsági intőzatos nyugókat rak Ausztria. Haldadásunk terén vagyonsodásunkat megakadályozták, mert olyan beköt raktak ránk, hogy vagyoni öröklet soha kifejtetni ne tudjuk. Lenyűgöztek bennünket politikailag a nemzeti szellem szarnyalásával, a nemzeti magyarságnak, a nemzeti szellem, a nemzeti érzés erősödésének volt mindig kerékkötője Ausztria. Ezért mondta pro ramm beszédemben, hogy engesztelhetetlen harcot hirdetek Ausztria ellen, s megalkotni kívánom, hogy engesztelhetetlen társaságát, kik nem nyugszunk addig, míg törvényadta erőnkkel és eszközeinkkel Ausztriának utolsó öröklőjét is le nem döftük. (Hosszantartó lelkes éljenzés, taps.)

Szettörni, eltörölni a föld színéről minden emlékével alkotásokat, melyek mint sötét foltok hatrahagyattak s helyebe ültetni a magyar nemzet teljes függetlenségét s mindenütt a nemzeti szellem és nemzeti érzület érvényesítését. Ennek az iránynak kell kifejlődnie és ebben az irányban kell fejlődni Magyarországnak, mert csak ez a jóléthez és boldoguláshoz vezető út. A leg-nemesebb, legigazabb, legtiszteltebb idealismus jellemzi a függetlenségi pártnak a harczát. Ez elvek harcában nincs jutalom, az elvek küzdelmének nincs jutalma, mely a fáradozásoknak, a küzdelmeknek ellenértéke és érdemdíja volna.

Küzdelem a hazafiai szeretet kalváriája. (Leikes éljenzés.)

Csak a lelkiismeretes, őszinte magyar szívnek ereje, kitartása, a nemzeti érzésnek a heve az, amely ebben a véres, irtózatoss küzdelemben erőt adhat.

Es meg csak egy, csak egyetlenegy az, ami lelkesíthet egy nép képviselőt ezekre a harcokra és ez nem más, mint a polgártársak egyetértése, a polgártársak szeretete, a polgártársak hazafisága. (Ugy van, éljen dr. Varga Lajos.) T. polgártársaim, önök hallották pártunk dicső vezérének ajkairól azokat az ígéseket, azokat a megváltó szavakat, melyek Magyarországnak jelenlegi sanyaru helyzetéről az igazi boldogulásra vezethetnek.

T. polgártársaim! én boldognak érzem magam szívem mélyéből, lelkem teljességéből, hogy az én politikai meggyőző-

désem, az én politikai irányelveim, ezekkel a dicső szavakkal van kifejezve. (Éljenzés.)

T. polgártársaim! ebben a küzdelemben, mely tette vár, ebben a küzdelemben, melynek döntő csatája alig 24 óra múltán elérkezik, ne vezesse önököt más, csakis a honfiai érzület tisztasága, válasszák önök képviselőnek, ki az önök szívének, gondolkodásának megfelel. (Éljenzés) Ha önök úgy vannak meggyőződve, hogy a kormánypártnak tisztelt jelöltje jobban megfelel az önök politika meggyőződésének, ha önök azt hiszik t. polgártársaim, hogy a kormánypártnak általam tisztelt jelöltje sokkal inkább megfelel azoknak a nagy várakozásoknak, melyeket a polgárság hozzá fűz (soha) akkor mindenké adja le a szavazatát nyugodt lelkiismerettel ö reá. T. polgártársaim háboruságban élhetünk mindenkivel, de saját lelkiismeretükkel ellenkezésbe jönni nem szabad. Ha pedig önök t. polgártársaim azt hiszik, hogy az országos függetlenségi pártnak vezető elvei csakis azok az elvek, melyek az önök politikai meggyőződésének, az önök politikai hitvallásának, az önök boldogulásának eszközei, akkor szavazzanak önök meggyőződésük, hitük szerint a függetlenségi párt jelöltjére.

Erdemenemen felül történik az a megtiszteltetés, amelyben engem Debreczen sz. kir. város függetlenségi pártjának intéző bizottsága állított, érdemen felül történt ez a megtiszteltetés az által, hogy engem kért fel a III. választó kerület függetlenségi pártja jelöltségének elfogadására. (Élőnk éljenzés.)

T. polgártársaim! egy ilyen nagy bizalom, nagy megtiszteltetés, a függetlenségi harcban oly nagy érdemeket szerzett, bőles belátásu férfiak részéről, mint a minőkkel Debreczen város díszelhetik, ez csak parancs lehetett reám nézve. (Éljenzés. Igaz, ugy van.)

T. polgártársaim! azt a zászlót, melyre a független Magyarország jel szava van felírva, felemelem íljni erővel és keresztül is vittem már egy harcban.

Egyetlenegyre igyekeztem, egyetlenegyre vigyáztam, mely kötelességem volt, mert mindenegyből az önök kötelessége, ez a kötelesség, ez a rám háruló egyetlenegy kötelesség az elvek tisztaságának megőrzése volt. (Éljenzés.)

Az elvek tisztaságára ügyeltem, az elvek tisztaságát őriztem, hogy ahhoz ne tapadjon semmi földi érdek, földi szennye.

Tisztelt polgártársaim! Annak a zászlónak, amelyre Magyarországnak egy szebb jövője és boldogulása van felírva, akár bukik a választások alkalmával akár a győzelem babér koszorújával lesz felekesítve, annak szűzies tisztaságban kell maradni mindig. (Leikes éljenzés.)

Politikai működésnek vezér csillaga az elvek tisztaságának megőrzése, azon elvek tisztaságának megőrzése, a mely elvek Magyarországon a hazafiságot annyi üldöztetés, annyi küzdelmes harc és háboru után maig fenntartották. Ezek az elvek: a tiszta hazafiságnak, a tiszta meggyőződésnek, a lelkiismereti és gondolat szabadságnak elvei. (Éljenzés.)

Ezzel az elvvel vegyék fel önök ezt a politikai küzdelmet, ezek az elvek vezessék önöket és az önök zászlóját diadalra. (Hosszszantartó éljenzés.)

Mélyen érzett köszönetet mondok önöknek azért a nagy figyelemért és megtiszteltetésért, amelynek következtében immár már harmadizban szívesek voltak meghallgatni szerény beszédemet. És azzal a szeretettel, azzal a bizalommal, amelylyel önök irántam viseltettek, ugyanazzal, kérem, tartssanak meg engem mindenkor e nemes érzelemben. (Éljenzés.)

Vitaskodhatunk, küzködhetünk, a har-

czok mezején, győzelemre vihetjük zászlónkat vagy bukunk lehet, az elveknek sohasem szabad elbukni, azon nem szabad győzedelmeskedni az idő vasfogának. (Éljen!) Egyetértés, kitartás, elvhűség legyenek az önök vezér csillagai. Az önök küzdelme legyen nemes és igaz. Azzal az elvhűséggel, azzal a dicső kitartással, amelyet a küzdelemben tanusítottak, azzal a hazaszeretettel, mely az önök munkásságát jellemzi, kiáltssák velem:

Éljen a független Magyarország! (Meg-megújuló lelkes éljenzés. A szónokot számszóval üdvözlik.)

Endrey Gyula

üdvözetlet mond Debreczen polgárainak a Hódmezővásárhelyiek nevében. kiknek keblét hazafias öröm hatotta át, hogy Debreczen két első kerületében a függ. zászló jutott diadalra s a 3-ik kerület is igyekszik azt győzelemre emelni. Kossuth Ferencz már kifejtette a közönséges politika káros következményeit s ő csak egy pár számadattal kívánja azokat kiegészíteni. Az utóbbi 34 éven át folytonosan emelkedett az adó. 1868-ban az állami adósság 53 millió frt, ma 205 millió kor. 67-ben a fogyasztási adó 11 m. frt, ma 159 m. k. s ó és dohány jövedék 67-ben 33 m. frt. ma 113 m. kor. a költségvetés 151 m. frtről 1000 m. korára emelkedett 34 év alatt. A legnagyobb baja a közönséges politikának, hogy a 67 iki törvényeket nem tartják meg, sőt még nemzeti érzelmeinket is sértik. A választásokon a polgároknak arra kell törekedniök, hogy olyan képviselőket küldjenek fel, kik véget vessenek a közönséges politikának. Legyenek a polgároknak elveik, melyekhez ragaszkodjanak. Ne tevésszék el szemök elől Kossuth Lajos nagy alakját s az ő elveinek legyen követője Debreczen város polgársága. Látna a polgárok lelkesedését, eszébe jut az a jelenet, midőn a nemzetet sok felől megtámadták s Kossuth Lajos kérésére az országgyűlés milyen lelkesedéssel kiáltotta a „Megadjuk“-ot. Emelje fel a polgárság és vigye is diadalra Varga Lajos lobogóját.

Barabás Béla.

(Perczekig tartó szünni nem akaró város éljenzés, éljen a bálvány döntő Barabás) T. polgártársaim! Debreczen polgárai! Fáradtan és kimerülten jöttem el a város falai közé, de nem érzem fáradságot, nem érzem kimerültségemet, mert előttem van egy kép egy magasztos és hatalmas kép, mikor ezelőtt 24 esztendővel Czegléd város lelkes polgárai elvitték Kossuth Lajosnak az ő szeretetük megnyilatkozását, elvitték az országgyűlési képviselői mandátumot, akkor a küldöttséget egy öreg agastyán nagy nevű ember vezette. Dobos János református pap volt ez, s mikor a nagyszámu küldöttség megjelent Kossuth Lajos lakásán, akkor az öreg odatett egy széket, mert a téli idő s az utnak fáradságai kényszerítették, leült az öreg, várta, hogy megjelenjék előtte a nemzet ősz apostola, s mikor a küldöttség előtt a nemzet dicső atyja Kossuth megjelent, akkor az ősz öreg Dobos János felemelkedett székeről és azt mondta, Te előttem semmi sem lehetetlen, a test visszanyeri erejét, a lelek visszanyeri rugékonyságát és én az ember itt állok, a próféta előtt meghajtom szavamat, meghajtom fejemet, meghajtom a nemzet lobogóját Kossuth Lajos előtt (Viháros éljenzés.) Én azt mondom most nektek Debreczen lelkes fiai, derek polgárai, visszanyeri lelkem rugékonyságát, testemnek erejét, meghajtom fejemet előttetek, meghajtom azt a zászlót, a melyet hoztam,

esokoljátok a nemzet függetlenségének lobogóját. (Feltörő éljenzés. Taps.)

Tisztelt polgártársaim és barátaim! Nekem egy egyszerű, igénytelen embernek, először van alkalmam arra, hogy Debreczen város falai között szavaimat feleljem. (Éljenzés.) Az áhíthatnak és a hazafiúi mély megilletődésnek lelkemben rezgése szólal meg. A mult időkbe visz vissza az én emlékezetem. Vissza viszavisz az apák küzdelméhez, a nagyapák dicső harczaikhoz, visszavisz ahhoz a történelmi tényhez, a mely Debreczenben lobogtatta zászlóját, Debreczenben adta ki világtörténelmi jelentőségű jelszavát. És én fájó szívvel, vérző lélekkel nézem azt az utat, a mely De reczentől az én édes szülő-városomig, Aradig elvezetett. Fájó szívvel nézem a mult időknek azt a lelket facsaró keserűségét, a mely Debreczentől-Világostig s Világostól Aradig vitt. S a mikor én itt Debreczenben a kiáltó szónak lelkes polgárai előtt meghajlok, akkor egyúttal visszhangot hozok ide Aradról, visszhangját a vértanúk szellemének, visszhangját a dicsőséges halálnak. Azok az emberek, azok a hősök meg tudtak halni eszméikért. Debreczen polgárai! ti tudjátok azért élni, tudjátok azért lelkesedni! (Kitörő éljenzés.)

Egy alkotmányos küzdelem előtt állunk. Arról van szó s napok és órák azt fogják eldönteni, hogy Debreczen város harmadik kerületében ki legyen az országgyűlési képviselő? (Dr. Varga Lajos! Éljen dr. Varga Lajos!)

Azt mondja a magyar közmondás: „három a magyar igazság!” (Éljenzés.)

Kettő már megvan! (Ugy van! Ugy van! Éljen!) És hogy a nemzeti szellemnek igazsága teljesedjék, ti rajtatok áll III-ik választókerület polgársága, hogy a győzelem hevében, a győzelem napján aztán lelketek örömeivel kiáltásotok: Meg van a harmadik igazság! (Viharos éljenzés.)

Alkotmányos küzdelem előnapján állunk. Mi a kötelességünk nekünk? — Pártolni kell vagy az egyik, vagy a másik elvet.

Szemből áll. — a mult idők korhadni gerendáján felépült régi rendszer, — szemben áll az új eszmék és ideákkal, melynek gyökere vissza megy a nemzet ezredéves multjába, szemben áll az ifjú Magyarországgal, a szabad és független Magyarországgal! (Hosszas éljenzés.)

És most választásra kerül a sor.

Ha megválasztják a szabadelvű pártot, a jelöltjét (Nem választják!) azt mondom én ti nektek egész nyíltan és őszintén: Egy mamelukkal több vagy kevesebb, ugy se számít! (Lelkes éljenzés. Tetszés.) [Éljen a „Bálvány döntő!”]

Mert, aki feltétlenül meghajlik a kormány akaratára, szándéka és tervei előtt az nem méltó arra, hogy a nagy multtal egy történelmi eseményvel bíró Debreczen városát képviselhesse. (Ugy van) De nekünk tisztelt barátaim és polgártársaim, nekünk egy harczedett, erős emberre van szükségünk. (Éljen Varga Lajos.) Kevés a mi számunk, de a kevés számot szaporítani kell egy erővel, a fiatal lelkesedés hatalmas erejével, mely erőti adjátok, mert ti emelitek vállaitokra az embert, kinek kezében ott van a nemzeti függetlenség lobogója s a zászlóval ott lobog a ti szívetek s lelketek ideálja. (Lelkes éljenzés.) Az ugynevezett szabadelvűség áll szemben a függetlenségi törekvésekkel, a szabad magyar hazának eszméjével. Tudjátok-e mi a hatalomnak a szabadelvűsége? (Halljuk, halljuk.) Az ő szabadelvűsége a meghunyaszkodás, csuszás, talpnyalás fel-felé (Ugy van, igaz) az elbizakodottság, gögősség és zsarnokság lefelé (Ugy van, ugy van).

A mi szabadelvűségünk a nemzet ezredéves multjából fakad, a mi szabadságunk azt hirdeti, miként az istenségnek parancsa, egyformának vagytok emberek teremtve, az Isten képére és hasonlatosságára, nem ismerek köztek különbségét sem valás, sem nemzetiség, sem fajban, egyformák vagyunk, az édes magyar hazának egyenjogú gyermekei (Lelkes éljenzés) Ez az én szabadelvűségem és az én szabadelvűségemet csak kiegészíti az a lelkes, igaz és becsületes törekvés, hogy rázzuk le nyakunkról az igát, rázzuk le azt a telhetetlen molochot, Ausztriát. (Igaz, ugy van, el Ausztriától)

T. polgártársaim, nem is veszitek észre, hogy ez a lelkes tömeg, milyen csapdába és két tűz közé került, mi itt lelkesedünk, lármázzunk, kiabálunk, égig hat fel ami lelkesedésünk és a falakról milyen csendesen leolvassuk az adóhivatalt és az adó végrehajtók czinü feliratokat. (Élénk derült-ség perczekig tartó taps.)

Csak lelkesejdetek barátaim, majd elveszi ez a ti kedveteket! (Tetszés) Nem az egyénekről szölok, akik ott szerepelnek, hisz azok köteles tisztü végrehajtói az állam és a város parancsának. Én e rendszer ellen beszélek. Az ellen a rendszer ellen, amely az adókönyvek poros levelén ott van és a mely azt inti felém, hogy minden forintból amelyet befizetnek az adó kivatalba, abból 70 kr-nak nem magyar érdekkel kell szolgálni, az Ausztriának idegen oltárára kerül. (Ugy van! Ugy van!)

Kötelességünk a terheket viselni. Honpolgári kötelesség a közterheket viselni. De engedjék meg, hogy panaszos szavam s lelkem keserűsége kitörjön akkor, mikor látom azt, hogy az iparos, a kereskedő, a földművelő és minden ember, aki adót fizet, nem a hazának hozza meg az adozatot, hanem meghozza a kétféjű sasnak, (Lelkes éljenzés) annak a telhetetlen molochnak, (Ugy van! Ugy van!)

Barátaim! Tisztelt polgártársaim! — Szabadelvű képviselőt akartok választani? (Dehogy akarunk! Dehogy! A világért se!) Hát azt válaszszátok és adjátok szavazatokat annak oda, akik elég ostobák arra, hogy nemzetünk jogát eladják és gyermekeik örökségét elprédálják! (Ugy van!)

Írtózatot adoztat az, amit ez a nemzet magára vállalt! És ezzel az írtózatot adozattal nem dicsekednek odaát a túl oldalon. Csak a czifraságot mutatják, csak előállnak a keserűség, szenvedés nélkülözés tör elő.

Ha megakarják ismerni helyzetünket, menjenek s nyissanak ki egy iparos műhelyt nézzék, hogy fátad ő maga, családja, hogy megtudjanak élni és nem tud eleget keresni az államnak, a városnak. A munkájának a gyümölcsét nem is hazájának oltárára hanem (Ausztriának! kiáltás) ugy van! igaza van! Ausztriának kell, hogy oda adja. Nézzék meg a kereskedőt, kopogtassanak ajtaján. Nézzék, hogy fél a csődnek, a bukásnak a rémétől, nézzék, hogy ijeszti, hogy rémiti ez valamennyit. Mert a hitelképesség lepadt, mert a nyomorúság összekötö Ausztriával s abba a kényszerű helyzetbe juttatja, hogy munkájának gyümölcsét nem élvezheti maga; hanem oda kell azt adni Ausztriának s keresni kell a városnak. És nézzék meg a földművelőt, aki kérges tenyerével durja a földet, egész családja dolgozik. Miféle előnyt miféle hasznot lát ebből? (Kiáltás: Semmit!)

Nyujtsa fel a kezét akinek 32 esztendő óta nem lett nagyobb az adója. (Élénk derült-ség, mindig nagyobbodott) Terheink nőnek, a nemzet jobban sülyed le, mintha csak az a rendszer volna, mert az is és ezt egy láthatatlan sötét kéz intézi Magyar-

országon, hogy szegényné, nyomorulttá kell tenni ezt az országot, hogy beleolvasszathassák Ausztriába, (Igaz ugy van.)

Azt megengedik, hogy lármázzunk, megengedik, hogy beszélhessünk, megengedik, hogy játszuk itt az alkotmányos komédiát és azután azt is mondassák reá, hát te ellenzék nem tudsz csinálni semmi egyebet, csak beszélni, nem tudsz producálni semmit (Igaz ugy van). Nekünk nincs minisztériumunk, nincs katonaságunk, nincs főispánunk, nincs polgármesterünk (Igaz ugy van), nekünk nincs finánczunk, nekünk semmi sincs a kezünkben, mit produkálhatunk tehát, amikor, mi érezzük mindezeknek a nyomását,

Az ellenzéknek az a kötelessége, hogy ez ellen a vihar ellen megvédje a magyar emberek szívében pislogó, mécs világot, a függetlenség mécs világot, hogy megóvjuk azt, hogy a szellemét őrizték meg a polgárok. Ezt őriztétek meg szívetekben, nehogy az erőszak pillanatnyi érdeke vagy más egyéb tekintetek elfojtsák a ti lelketekben, mert Magyarország függetlenségének zászlóját, mit az apák véres harczaiból ismerünk, becsülettel kell átadnunk fiainknak, unokáinknak, hadd küzdjék ki ok a diadalt és küzdenek, fáradjanak a szabad Magyarorszáért (Lelkes éljenzés.)

T. polgártársaim majd eltelejtek beszélni egy tekintélyes karról, egy nagy tömegről, a tisztviselőkről (Halljuk, halljuk).

Azok az emberek, kik az ő becsületes tudásukat, szorgalmukat és fáradságukat egy hitvány és silány viszont szolgálatért odaadták az államnak, a városnak és a községnek, hol nagyon gyatrán fizetik meg, hogy életük napjait ott töltik el s nem tudják, hogy más nap, melyre ébrednek, van-e családjuknak betevőfalata, de becsületességüket nem adják el a hatalomnak, hanem jogaikat önérzetesen és becsületesen gyakorolják, nem riadnak vissza, nem félnek, nem hőkölve vissza semmitől sem (Élénk éljenzés.)

Egy mintát hozok fel nektek, egy pártatlan mintát, az én győzelmemet. Nem tudom mi volt az oka, de a tisztviselők lelkéről felpattant az önérzet pántja és Nagy-Várad városában a tisztviselők különösen a v a s u t t a s o k n a g y tömege — tüntetve szavaztak a függetlenségi párt zászlójára. (Éljenek, éljen Barabás!) És egyiknek sem lesz semmi baja, mert az csak haszontalan hazug ijesztés, melyet a tisztviselőkkel szemben gyakorolnak, mert az államnak szüksége van arra a tisztviselő becsületes kezére, de mikor jogaikat gyakorolják, drágán megfizetett jogaikat, akkor ehhez ne nyuljon senki, mert ez a jogszen-tély, éljen szabadon, önállóan, függetlenül kicsi és nagy tisztviselő. [Ugy van, igaz, lelkes éljenzés.]

Mondom T. polgártársaim nekünk elsősben az a kötelességünk és pártunknak törekvése az, hogy megszabaduljunk attól a nagy molochtól, megszabaduljunk Auszriától. Hiszen ha másutt el is mondtam elmondhatom én azt itt is, [Halljuk, halljuk] hogy az az Ausztria egy olyan kellemetlen és kiállhatatlan vendége Magyarországnak, [Ugy van, ugy van] a mely ott ebédel velünk az ő terhével, ott iszik a mi poharunkból, ott kotorász a mi zsebünkben (Ugy van, ugy van) és mikor annak a derék, becsületes magyar embernek elfogy a türelme és azt szeretné, hogy a vendéget lerázza a nyakáról, és azt mondja annak a vendégnek: „hallja az ur, a hajnali kakas szóra az én házamtól eltakarodjék!” És ekkor ez a szemtelen vendég arcátlanul — és ez Ausztria — szeméink közé nevet és így válaszol: „mit magának még egy kakasa is

van? Akkor maradok.* (Ugy van, úgy van' lelkes éljenzés, derűtség. taps.)

Ennek a kerületnek önérzékes polgárai ne engedjék azt, hogy utolsó kakasokra kerüljön a sor, (Éljünk derűség) hanem egy szívvel, lélekkel, a honpolgári kötelességek nemes erényével álljanak össze, gondolják meg azt, hogy szavuk súlylyal bír a nemzet függetlenségére vonatkozólag és ezt a függetlenséget becsüljük meg, mert azt a függetlenséget ápolni kell az utódokban, ápolni minden egyes ember lelkében. (Lelkes éljenzés.)

Barátain és polgártársaim! Mi, a kik eljöttünk ide önök közé Debreczen híres falai közé, (éljenek!) a mi harcunk, küzdelmünk és törekvésünk az, hogy Debreczen templomának szomszédságában is a nemzeti függetlenségnek riadó szava áradjon szét az országban. Igenis felépítsünk egy másik templomot a ti szívetek szeretetéből, a ti szavazatoknak minden egyes kövéből feleltsük végre-valahára a nemzeti függetlenségnek és szabadságnak templomát. (Vihácos éljenzés. éljen Barabás Béla!)

És azt akarjuk, hogy egy független és szabad Magyarországnak templomában boruljon le minden ember, s hol egyforma joggal rendelkezik mindenki s ahol csak azért imádkozunk, hogy:

„Minden ember legyen ember és magyar
Kit e föld hord s egével betakar.“
(Éljenzés.)

Mi azt akarjuk, hogy az édes atyák vegyék karon kicsiny fiaikat, gyermekeiket s a nemzeti függetlenségnek lépcsőházába és templomába vezessék, ott mondják ezeknek a gyermekeknek:

„Romlott szív és romlott elme
Kit a homok hő szerepme
Szép tettekre nem hevít.“

Azt akarjuk, hogy a nemzeti függetlenség ideálját feleltsük, hogy az édesanyák oda vonszolva gyermekeiket, hajtsák meg fejüket, s terdekkel érintve a szabadság istenének lépcsőházát, ott mondja el a költőnek szavait, az édes anya szerelmi csókjaival belehelve:

Édes hazám szíveimből szeretlek
Mint jó anyát a kedves hű gyermek
És szívemnek irántad ez a hő imája.
„Aldás a honra, Istenem
Aldásod reaja.“

És hazám ifjusága, Debreczennek lelkes ifjai ti is seregeltetek össze s miként Hamubál, esküdjétek meg, hogy hazánk függetlenségéhez hívek lesztek, s annak, aki bántja, ellene.

Nem farsztom tovább, (halljuk! halljuk!) ezt a lelkes, vértől hevülő igaz, derék tömeget csak újra felhívom figyelmüket arra, hogy a mostani, reális korszaknak zűrzavaros napjaiban, az érdekhajhásznak pillanatnyi élvezetet vadászó idejében, ne feledkezzenek el az idejáról, a mi nemzeti ideáinkról, a szabad és független Magyarország idejáról. (Éljünk éljenzés.)

Erről az ideáról mondotta egykoron nagynevű költőnk, hogy

A vérben az mi szent, a szívben az lángol
Mi szárnyat ad, emel s megment a föld
porától

Mi istenit alant s égi fény köröttünk
Azért van mert veled égi frigyét kötöttünk

Hát kössünk mi is a multak erényéhez
képest örök frigyét a mi ideálunk, a szabad
és független Magyarország eszmájével.

És most ti, polgártársak, a mikor azt érzitek, hogy az én ereimben is ismét erősen pezseg a vér.

Az én lelkem ideálja is hozzátok szól, hozzátok azért, hogy kinyissam szemeiteket és szíveiteket. Lássatok az igazságot, hogy szívetek befogadja az igazságot. Arra kérlek benneteket, hogy ne tántorodjatok el, hanem a nemzeti ideáknak nagyobb hűséggel és becsületességgel szolgáljatok, tartsatok ki a zászló mellett, a melyre Magyarország függetlensége egyszerű katonájának neve van írva. (Lelkes éljenzés és taps) Arra kérlek benneteket és én, aki itt meghajlok ti előttetek, lelkem őszinte üdvözetét, szeretetét ide lanczolva.

Én üres kézzel jöttem ide tihozzátok és eggyel megszorodva akarok innen elmenni, (Éljén Varga L.) megszorodva egy lelkes katonával Kossuth Ferencnek vezetés alatt. (Meg-megújuló éljenzés, Éljén Kossuth Ferenc!) És ott a mi táborunkban, lelkes szöszölője legyen eszméinknek, lelkes és becsületes harcosa a nemzeti függetlenségnek. (Éljén Varga L.)

Hálás szívvel köszönöm meg, hogy meghallgattatok. (Halljuk, halljuk) Hálás szívvel köszönöm meg és azzal a kérdéssel fordulok hozzátok fizessétek meg az én fáradságomat, utamat amiért idejöttem. Adjatok mellem egy embert, hogy erősebb legyen a küzdelem, hogy nagyobb legyen a dícsőség (Lelkes éljenzés. Megadjuk!)

A ti lelketek szárnyán menjen fel a nemzetek hatalmas Istené és az én szívem kitörése vigye fel oda azt az imát, amelylyel könyörgünk nemzetünk függetlensége és szabadságáért azt mondom ti nektek; amelyen becsületes lélekkel küzdeni fogtok ezért, úgy ádjon meg benneteket a magyarok Istené! (Hosszantartó szünni nem akaró éljenzés és tapsvihar).

Pap Elek beszéde.

Barabás után Pap Elek nádudvari képviselő dalias magyar alakja jelent meg a pódiumon s megsodrintva pörge bajuszát, hozzá kezdett beszédének az elmondásához.

Elmondta, hogy ő tulajdonképpen csak betévedt ide, mert Szatmár megyébe indult s csak azért beszélt itt most, hogy a debreczeni polgárság lelkesedéseiről erőt merítsen s elvihesse ezt a szent lelkesedést Szatmár-megyében Csengerre, a hol példát mutatson ez által.

Mert mint mondta olyan a lelkesedés mint a lobogva ágó fátyla, a melynek világtól megvilágosodik a tér, a hol van.

Elmondta, hogy ő nem verbuválni jött ide, mert hisz arra talán nincs is szükség hanem csak miőt olyan öreg verbunkos nem tudja megállani, hogy ne szóljon. Ki kell mondania, hogy fenn a képviselőházban szükség van az olyan fiatal erőkre, mint Varga Lajos és hiszi is, hogy jó Varga lesz, aki majd segít öreg társainak kieserezni az osztrák bőret.

Azután megköszönve a megjelentek szíves figyelmét, pár szót szól az ifjusághoz s azzal fejezi be beszédét.

„Egy életünk, egy Istenünk, Varga legyen a követünk!“

Majd Benedek János H.-Böszörmény képviselője állott fel s óriási hatás mellett szavaltta el alábbi rögtönzött költeményét:

Bálványdöntő Barabás az én ideálom;
Bálványdöntő Barabásnak a lelkét is áldom!
Ledöntötte Peczeptartján azt a szörnnyü bálványt
Mégbuktatta Nagyváradon a vén Tisza Kálmánt.

Kossuth Lajos nagy fia, szeretett vezérem
Vele fárad az én karom, érte pezseg vérem
Honszerelme lelke tűz az egekre lángzó
Fennen lobog a kezében az a régi zászló.

Vásárhelyi sétatéren zeng a magyar nóta
Százszor szebb az, a hogy nekünk Endrei
Magyar daltól visszhangzik az alföldi róna
Mintha benne a magyar nép szíve, lelke szólna.

S az Uristen szeméből is örömsugár szállt
Ahogy megjött közibénk jó Papp Elek bátyánk,
Belevadult az örömbébe a császári udvar,
Mert csak magyar királyt ösmer s magyar hont
Nadudvar.

Lelkesedés honszerelme lángol Debreczenben,
S én az öröm diadal dicső dalát zengem;
Varga Lajos lesz követünk éljen ő sokáig!
De a magyar függetlenség éljen mindhalálig.

Dobiecckzy „érdemei“.

Nagyban hangoztatják a szabad-
elvű part kortesei jelöltjük, Dobiecckzy
Sándornak a város érdekében, főként
az államvasutak gép és kocsijavitó mű-
helyének Debreczenben létesítése kö-
rül szerzett kiváló érdemeit.

Dobiecckzy Sándor érdemeit méltányoljuk, de közelebről tekintve azokat, azok nem Debreczen város, hanem az államvasutak által érdemelnek méltánylást és elismerést. Mert Dobiecckzy Sándor volt az, a ki keresztül tudta vinni, hogy a város a gépjavitó műhely telep létesítéséhez 65 hold mintegy 320 ezer kor. értékű területet ingyen átengedett a város s miután ily nagyságu területe nem volt, magánosoktól vásárolta össze 160 ezer koronáért a hiányos területet.

Ugyancsak ő volt, ki midőn a város a tisztviselő telep létesítéséhez 5 koronáért sem adott négyszög ölenként területet — keresztül vitte, hogy a vasuti munkás telephez 1 koronáért négyszögölenként több mint 30.000 négyszögölet az államvasutaknak átadott a város.

A fentebbiekből azt látjuk, hogy Dobiecckzy Sándor az államvasutak érdekeit rendkívül szíven hordozta s Debreczen sz. kir. várostól részére nagy áldozatokat tudott kieszközölni.

Lássuk már most, hogy a nagy áldozatok árán mit ért el Debreczen lakossága. A lakosság érdekeit tekintve, még a semminél is sokkal kevesebbet.

Abban a gépjavitó műhelyben nem a debreczeni kézművesek helyeztek el, hanem nagyobb rész a már az államvasutak szolgálatában álló, az államvasutak más gépjáráiban dolgozó munkások; vagyis a gépjavitó műhelynek Debreczenben való felállítására nem Debreczen város polgársága érdekeiből, hanem az államvasutaknak a szocialismus elleni védekezéséből történt, mely szempontból nagy mun-

kás telepeit decentralizálni szükségesnek látta.

A háztulajdonosokra némi hasznos látszott ugyan nyújtani a tömeges idegen munkás behozatala, miután ezeknek lakásra volt szükségök; azonban örömiük ezeknek sem sokáig tartott, mert az üzletvezető tekintettel az államvasutak érdekére, s a műhely üzemére szükségesnek látta egy vasúti munkás-telep létesítését, hol a házbért nem Debrecen város házzal bíró polgárainak, hanem az államvasutaknak fizetik a munkások.

Végül határozottan ellentétbe jött Debreczen város polgársága érdekével s alárendelteknek érdekét az államvasutak érdekének akkor, mikor a munkáslakásokat mint „bérbeadottakat“ kívánja értékesíteni, mert az által már a közel jövőben bejön az általános házbéradó, mely ellen esetben még 20 évig is elodázható lett volna; az általános házbéradó behozatala pedig évenként több mint „háromszázezer“ korona állami adó emelkedést eredményez, mely Debreczen sz. kir. város házzal bíró polgárai terhére esik, kik saját lakásaik után ép úgy megtartoznak fizetni a ház osztály adó helyett a házbéradót, mintha azok másoknak volnának bérbeadva, még pedig nem a mostani 6%-ot, hanem 20%-ot s annak általános fejlődelmi pótdóját, az ennek aránylag megfelelő közszégi és utadót, valamint orsz. betegápolási pótdóját is. A város igenis tett szolgáltatásokat Dobieczki-nak, de ő ezt nem hálálta meg. Itt közlünk egy hiteltel kimutatást, hogy a város a m. kir. államvasutak gép és kocsijavító műhely telephéhez mennyi területet szorított és adományozott.

Ime:

Kisajátított területek.

Kiss Gábor-fele maj. föld	9 hold	508	□ öl
Kálmán J.-né f.	6	213	"
Öv. Kovács J.-né	2	507	"
Kapros József-f.	1	1315	"
Czegledi András	2	480	"
Toth Ferencz-f.	11	943	"

Összesen: 38 hold 766 □ öl

A város által átengedett, illetve átadott területek.

I. A gép és kocsijavító műhelyhez.

a város luczernásából	22 hold	1456	□ öl
a volt Cze led-u. széna raktárból és régi faraktárból	8 hold	1106	□ öl

Összesen: 31 hold 962 □ öl

II. Vasúti munkás telephez

a város luczernásából:	8 hold	668	□ öl
a régi faraktárból:	6	993	"
utak és terekből:	3	1459	"

Összesen: 18 hold 1520 □ öl

És ime, ezzel szemben a fent elmondottakkal hálálta meg Dobieczki a város előzékenységét.

De meg egy másik esetet is fel- emlitünk, mely még fényesebb bizonyítéka annak, hogy Dobieczki nem gondol a város lakosságának érdekével.

A mult héten történt, hogy tárgyalták a város jövő évi költségvetését. Ez a gazdag város a rendszer- ten gazdálkodás következtében odajutott, hogy a főszámvevő 54 % pótdó- t javasolt a város lakosságának nyakába varrni.

Az ellenzék kimutatta, bebizonyi- totta, hogy a költségvetés nem reális, át kell dolgozni s akkor nem kell 54 hanem csak 30 % pótdótot fizetni.

A közgyűlés nem fogadta el Már- ton Imrének ezt a javaslatát, hanem elfogadta a költségvetést a részletes árgyalás alapjául s ezzel elfogadta a főszámvevő ama javaslatát is, hogy a lakosságot 54 % pótdóttal terheljék.

Es azok között, kik ezt elfogad- ták, kik a lakosságot ilyen óriási ma- gas pótdóttal megakarták terhelni, egyike volt a 3. ker. kormányparti képviselőjelöltje: Dobieczki Sándor is.

Mindezekből láthatjuk, hogy Do- biecki jelölt ur sok mindenre gondol, de a város érdekével, lakosságának jó- létével, boldogulásával legkevésbé tör- rődik, sőt, ha t hetné, könnyű szerrel róna újabb terheket az amugy is agyon- terhelt lakosságra.

(?)

NAPI HIREK.

A törvénytíró polgármester.

Debreczen város agy polgármestere, Si- monffy Imre ahelyett, hogy hivatali köteles- ségeit teljesítene, a törvény határozott ren- delkezése és a belügyminiszter tiltó rende- lete daczára nyíltan és hivatali állásához nem illően korteskedik a III. ker. kormány- parti jelölt érdekében. Hivatalos állását fel- használva, ráparancsol a tisztviselőkre, hogy ne merjenek Varga Lajosra szavazni, mind- egyiknek „n u s z á l y“ a kormánypart jel- öltjére szavazni. Tegnap délelőtt, ma is egész nap egymásután hívatta fel a III. ker. lakó szavazattal bíró tisztviselőket s rájuk parancsolt, hogy Dobieczkire szavazzanak. Számos ilyen esetről van tudomásunk. Ideje lesz már, hogy Debreczen polgármestere a jól megérdemelt nyugalombá vonuljon, mert mégis megbotránkoztató, hogy a polgármes- ter, a ki kiadta azt a belügyminiszteri ren- dellet másolatát, hogy a tisztviselőknak nem szabad korteskedni, s a ki ahelyett, hogy a város érdekeivel gondolna s a város jólé- tének, boldogulásának előmozdítására töre- kednék, hivatalos állását arra használja fel, hogy a tisztviselőkből kiölje a meggyőződést s ő maga áll be a legelső törvénytírónak. Vagy talán így gondolja megszerezni a mult- ban elmaradt Lipót-rendet! Pedig csalódik! Alkonyodik neki is, meg a főbeglerbégnek, az ő főúrának, mindenható parancsolójának. Azok a tisztviselők pedig, akik megijednek s elhagyják hitüket, meggyőződésüket, elég gyávák, mert feledik, hogy minden mulandó — még a polgármesteri állás is — pedig ez az idő nincs már messze!

A III. ker. választóihoz.

A III. ker. választóit ezuton értesítjük hogy azok, kik szavazójegyeiket nem kapták meg, holnap délelőtt átvehetik a vármegye házában a jegyzői hivatalban (földszint jobbra) Csóka Sámuel polgármesteri titkárnál.

A nagy reelám

mely a legujabb időben a különböző erő- sítő és tápkészítmények érdekében folyik oda hatott, hogy a fehérvye nagy táp- értékét ma már m i n d e n k i ismeri. — Legfőbb kellék, hogy az ilyen erősítőszér, kellemes ízű és könnyen emészthető legyen. — A Somatose e mellett még azon előny- nyel is bír, hogy a fehérvyét ugyszólván már emésztett állapotban tartalmazza. To- vábbá mint étvágygerjesztő táp- és erősítő- szer már azért is teljes figyelmet ér- demel, mért kitűnő tulajdonságánál fogva már sok ezer gyengélkedőnek visszaszerelte egész életkedvét. — A Somatose kitűnő szolgálatot tesz sápkór, — vérszegénység, — a gyomor és bél mindennemű meg- betegedéseinek, továbbá minden sorvasztó betegségnek és már rövid időn belül izam és sulyszaporulatot eredményez.

Innét-onnét.

(Barabás Béláról.)

A tegnap délutáni népgyűlésen egy megrögzött mameluk állott mellettem. Midőn Barabás Béla felállott az emelvényre és el- mondotta gyujtóbeszédét, mely mint lebü- vülő igézet hatott a hallgatóságra, az én megrögzött kormányparti barátom sem tür- hette tovább magát és az ujongókkal lelke- sedni kezdett, torokszakadtik kiáltozván:

— Eljen Barabás Béla...

Odaszóltam a peesovics ezimborának:

— Pajtás, talán csendesebben is vi- selkedhetnél, nem félsz tőle hogy megtudja a főispánod...

— Eljen Barabás! Ezt felelte rá a peesovics ezimborám!

Most már megérthetik a debreczeniek, hogy Váradon miért kellett elbukni a vén róka Tizsának. A Barabás gyujtószavai vég- leg és teljesen leszakították a váradiak sze- méről a hályogot és megundorodva fordultak el a geszti vén rokatól, aki csattogó fogaival olyan sok ideig rémitgette a váradiakat.

Barabásra nem all ez a mondás: —

a próféta nem kedves a maga hazájában. Barabás Bélát otthon Aradon is rajongva szeretik és becsülik a polgárok, a között Barabás Béla feltűnés nélkül, szegény pol- gármódjára szdkott elvegyülni. Es az ara- diak pártkülönbség nélkül büszkélkednek vele ha vőlami újabb sikereit hallják.

— A mi Barabásunk...

Barabás Bélának van egy gyönyörű kinese a — felesége. Barabás Béláné még az aradi százsorszépek között is igazi gyé- mánkirályné. Gyönyörű feketeszemű magyar asszonyka, akinek az áldott jó szivét áldják a szegények.

A szép Barabásné természetesen ra- jongó hive a Kossuth-zászlónak is és az aradi szenthelyeket kertje virágaival meg- szokta koszorúzni.

Van egy sirhalom is az aradi teme- tőben. Ott nyugszik a Barabásék egyetlen fiok és büszke reménységek.

Barabás Béla, bárhova mén, nem feled- heti ezt a sirhalmot és még drágább előtte a hazai föld.

nemes Portörő Kelemen.

Nyíltér.

Gyomor-bélhurut és elhíjasodásnál a
Ferencz József keserűviz
gyógyhatása páratlan. Ajánlatos csakis Ferencz József vizet kérni és nem budaj, vagy egyéb elnevezést használni, mert több csekély értékű viz csalódásig hasonló vignettákkal jön forgalomba.

APRÓ HIRDETESEK.

10 szóig 40 fillér, azontul minden szó 2 fillér. A legkisebb hirdetés 40 fillér. Vastag betűkből szedett minden szó 4 fillér.

Angol nyelv-tanárné

Egy óra Angol lecke 50 (kr.) Beszéltem a magyar nyelvet is - Roman Ilonka k. a. Kossuth utca 25.

Szép bajusz nyerhető rövid időn a híres „Hajduság pedró” használata által. Egy doboz 40 fillér. Kapható Debreczenben Tóth Béla gyógyszerárban, valamint a készítő Grósz Nagy Ferencz gyógyszerésznél H.-Szoboszlón.

Czimbalom tanító kerestetik Hatvan u. 9. az első lakásban.

Elköltözés végett 2 szoba butor és konyha berendezés, valamint egy jó karban levő Singer varrógép azonnal olcsón eladó. Csapó u. 69. első lakás.

Házvezetőnőnek keresetlik vidékre gyermektelen, komoly gondolkozású, művelt református urinő. Czim a kiadóhivatalban.

Czirok szakált bármily mennyiségben a legmagasabb árban veszek. Czim a kiadóhivatalban.

Szülők figyelmébe.

Kik leány gyermekeiket a pontos szabásra, varrásra, a divatlapok mintáinak levételére a legrövidebb idő alatt ki akarják taníttatni, forduljanak bizalommal hozzám, lelkiismeretesen és jól ki fogom tanítani. Rákóczi-u. 18.

Kerestetik azonnali átvételre fűszerüzlet lehetőleg palinka méréssel. Czim a kiadóhivatalban.

Paprikás szalonnára

szalagokban, van szükségem havonta 300-500 kilóra. 1901. február 1-től pedig kétszer annyira. Ajánlatok a készpénz fizetés tekintetbe vételével W. A. 4932. sz. a. Rudolf Mosse Wien I. Seilerstätte 2. intézendők.

Kiadó butorozott szoba egy vagy két személynek Piac-u. 31 sz.

Dr. Popper Mór
ügyvédi irodáját

a mai naptól kezdve

Piac utca 69. szám

a debreczeni kereskedelmi és iparkamara székházába, földszint helyezetté át.

Cséplőgép részek,
Lendkerekek (különféle nagyságban)
manometer (fesz mérő),

egészen új.

Ajtók, ablakrácsok, csatornarácsok, más építkezéshez való

vastárgyak

különféle **kovácsszerszám**:

Satuk, üllők, fújtató, vasesztergápad szerszámacél

kompozíció.

Kijavított

takarék tüzhelyek,
igen mérsékelt árban kaphatók

KLEIN JAKAB

ócska vasüzletében, főtűzde udvar.

Ocska vas és fém a legmagasabb árban veszek

Teljesen kijavított

vetőgépek

13. 15. 17. és 21 soros

feltűnő olcsó árban, — előnyös fizetési feltételek mellett.

1099/1901.

Árverési hirdetmény.

A debreczeni kir. jbiróságnak V. 3812/6 sz. végzése folytán közhírré tétetik, miszerint Du-a Istvánné részére Jámbor Lajos lakostól 370 kor. 75 fl. tőke, ennek 1900. é. okt. 7. napjától számítható 5% kamatai eseddig összesen 110 kor. 76 fl. perköltés erejéig 1901 évi aug hó 14-én bíróilag lefoglalt és 1175 kor. becsült buza, takarmány, gazdasági felszerelések és egyéb ingóságok **1901. évi okt. hó 18-án d. e. 10 órakor** kezdetét veendő és a debreczeni Ondódi 213 sz. a. megtartandó nyilvános birói árverésen a legtöbbet ígérőnek azonnali készpénzfizetés mellett, szükség esetén becsáron alul is elfognak adatni.

Debreczen, 1901. évi szept. hó 21-én.

Bódogh Zsigmond,
birói kiküldött.

Csak valódi remek

perzsa és smyrna szőnyegek bámulatol olcsón kaphatók

a Keleti áruházban

Piac-utca 19. — (Ranunkel ház.)

Gyönyörű török párnák 2.50-től feljebb. **Harem cipő** 1.20.

Csak mig a készlet tart.

KICSINKÓ ANTAL-féle

kitűnő tokaji asszu és szomorodni borok egyedüli főraktára:

Kontsek Gézánál

Debreczen, Kossuth u.

Szamorodni borok:

1899 évi 1 lit. üvegben	ft —70
1896 " 1/2	" —65
1892 " 1/2	" —90
1899 " 1/2	" 1.20

Asszu borok:

1889. é. 3 puttonos 1/2 lit. üvegben frt 1.60
1889. é. 4 puttonos 1/2 lit. üvegben frt 2.20.
Hordó vételnél jelentékenyen olcsóbb.

Gyümölcs-, főzelék és huskonservákat,
aszalt főzeléket ajánl a legjobb minőségben az

„Első Kecskeméti Conservgyár“
Kecskeméten.

Árjegyzékek ingyen és bérmentve.

Uj női

és gyermek kalap divatterem.

Van szerencsém a t. hölgyek szives tudomására juttatni, hogy a helybeli piacon **Fő utca 42 sz.** (Biederman palota I. em.)

női és gyermekkalap divattermet

nyitottam. Tanulmányaimat a külföld legelőkelőbb forrásaiból merítettem, modeljeimet Páris és Bécs elsőrangú helyein szereztem be, úgy hogy a legmagasabb igényeket kielégíthetni képes vagyok.

Mintakalapokat kívánatra házhoz is, szállítok.

Magamat nagybecsű kegyeibe ajánlva, vagyok

mély tisztelettel
PROPPER ILONA
Fő-utca 42. sz. Biedermann palota I. em.